

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK
Citation: SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 209.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114464716512.pdf> (tilgået 12. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

XIII Latinske lejlighedsdigte

X

**119. THALASSIO Qvam Nuptiis secundis Viri
admodum reverendi præstantissimi doctissimi
DN. PETRI MARTINI Ecclesiarum J. C. HORSLEFF
& TINGJELLJNG Pastoris fideliss. nec non Virginis
Lectissimæ Puditissimæ Pientissimæ
DOROTHEÆ FRIDERICI Viri doctrina & pietate
longè Clariss. Dn. M. FRIDERICI ANDREÆ KLYNII
Filiæ dilectissimæ, Vindingi 23. Octobr. 1642.
solenniter celebrandis, amorem &
benevolentiam testaturus, dicatam cupit
Sponsæ consobrinus. ANDREAS CHRISTIANI
BORDINGIUS. HAFNIÆ Typis TYCHONIANIS.**

X DÆdala Pallas,
Cur manet alta
Mente repostum
Judicium, qvo
Phryx Paris auri
Munere matrem
Donat amoris,
Dic mihi, qvid tu
Feceris ipsa?
Nonne tenellus
Iste puellus
Te qvoque cepit?
Tu, resonanti
Qvæ residebas
Colle Heliconis,
Jnter amænas,
Grata canentes
Carmina Musas,
Nunc Pharetrati
Pectoris telis
Subdis amoris,
Tuque, tuusque,
Dum tibi curæ
Turba novena
Semper alumnus,
Qui radianti
Sidere noctu,
Qvique diurno
Tempore, Musis
Invigilando,
Commeruit qvæ
Præmia dudum
Possidet æqvè,

Teque monente,
Nunc Veneris se
Subdidit igni,
Dum sibi sponsam
Ducit amatam,
Qvæ siet illi
Sole micante
Sole cubante
Dulcis amica,
Sitque laborum
Dulce l[e]vamen,
Intus & extra.
211 Evge puellam
Sponsule bellam,
Qvæ pietatis,
Qvæ probitatis,
Qvæque decoris,
Qvæque pudoris,
Prædita dote,
Qvæ preciosi
Pondera vincit
Mille metalli,
Qvod Tagus undans
Et rabiosus
Inter arenas
Hermus eructat,
Fit tibi munus,
Qvod dedit ipsus
Arbiter ævi,
Excipe blande,
Svavia dando
Dulcia mille,
Mille ferendo,
Redde resume
Pignora grata
Dulcis amoris.
Ecce bonorum
Tecta parentum
Læta relinqvens,
Te veneretur,
Teque sequetur,
Et faciat te
Prole parentem,
Atque parentem,
Atque maritum,
Te vocitabit,
Te redamabit;
Tristia concors
Sublevet ignis,
Carpit & ignis
Gaudia concors,
Sic thalamus non
Sit tumulus, nec
Tædia tædæ.
Vivite læti
Tempora læta,
Crescite multum,
Molliter ævum
Ducite vestrum.

|x

120. LAVREA APOLLINARIS Quâ VIRIS UT CLARISSIMIS IT A MELIORIBUS MUSARUM

**STUDIIS CULTISSIMIS Dn. JOHANNI MEIERO,
Schol. Cathedralis quæ Ripis est Rectori. Dn.
ANDREÆ LAUGONIO Vellejo, Scholæ patriæ
Ripensis Conrectori. Dn. ANDREÆ ALBERTIO
SCELSCHORANO. Cum ipsis summi in
Philosophiâ honores *PER CLARISSIMUM* dn m.
JACOBUM FINKIUM, Physices in Regia Hafniensi
Academiâ Professore[m] publ. 16. Maij solenniter
conferrentur; *Animi testaturus promptitudinem,
gratulatur* ANDREAS CHRISTIANI BORDINGIUS.
*HAFNIÆ, Typis PETRI HAAKII, ANNO M.DC.XLIII.***

⌘ *MOenius cautum vates commendat Ulyssem,
Pergama qui lustris pugnans ad celsa duobus,
212 Et totidem repetens annis sua tecta paterna,
Multorumque videns mores, terrasque remotas,
Aspera sustinuit permulta soloque saloque,
Et tandem dulces patriæ, perve[n]it ad oras.
Splendida clarorum O vos fama decusque virorum:
Carmine quis digno celebret præconia vestra?
Neritius bello paucos dux perdidit annos,
At P[h]œbi à teneris estis vos castra secuti:
Ille quidem procul à patriâ quam plurima vidit,
Attamen invitus, terras sed vos peregrinas
Lustrando spontê, & mores linguasque notastis:
Illum sola Ithaca & Patrij juvere penates,
Sed quævis vos terra juvat, nam quælibet artem
Excipiunt terræ; vobis quin gratuler ergo?*

⌘

**JOHANNES MEIERUS, [x][x][x][x][x][x][x][x]: EN MUSIS
INHÆREO.**

*AUsonias MEIERE tua dum mente manaque
EXCOLIS assiduê MUSAS, tibi Pitho lepores
Suggestit, ut doctum properes æquare Maronem,
Et lepidum gelidus vatem quem Sulmo ministrat:
Unde tibi merito transmissa est laurea dudum.
Sed tuus & Sophias animus studiosus INHÆRET,
CARMINIS iccirco dixit qui te ante MAGISTRUM,
Nunc etiam SOPHIÆ vocet: atque ego gratuler addam.*

⌘

**ANDREAS LAVGONIUS, [x][x][x][x][x][x][x][x]: AGE, SIN DONA,
LAVRVS.**

*MArtia gens validum nunquam ferretur in hostem,
SPLENDIDA victori pareret ni MUNERA palma.
Æquoris undisoni sulcant qui cærule, DULCE
Quo carpant LVCRVM, reputant & dulce periculum.
Quin AGE LAUGONI, virtus tua DONA meretur,*

*Scilicet in Phæbi fortis pugnare palæstra
Qui pergisy celerique secas rate vasta sophorum
Æquora: sit Frondosa tibi pro MUNERE LAURUS.*

213

✂

ANDREAS ALBERTI, [x][x][x][x][x]: EA DANT ARS, LIBER.

*EXiguus tandem grandis cum surculus arbor
Fit, fructuque bono confarcit herile canistrum,
Assiduæ Dominum culturæ haud pænitet horti:
Sic juvat ASSIDVIS juvenem pallescere CHARTIS,
INGENUASque juvat didicisse fideliter ARTES,
LIBERA cum dulcem reddant ARS CHARTAque fructum:
Est tua mens hortus, preciosæ flore decoro
Virtutis frondens, fructûs qui reddit honores.*

✂

121. VOTUM Nuptiis auspicatissimis, Viri pii ac honesti DN. PAULI SEVERINI RIPENSIS, ad Sanctæ Mariæ, qvæ Hafniæ est Æditui fidelissimi, Nec non Virginis lectissimæ pudicissimæ ELISÆ TRUGILLI, die 6. Aprilis, Anni 1651. celebratis, Consecratum à Sponsi Sympatriotâ A.B.C.f. Hafniæ, Literis LAMPRECHTIANIS.

✂ LArgiflui qvondam Permessi ad fluminis undas,
Castalium, sacro Vatum de fonte, liqvorem
Non ita me fateor parco libasse labello,
Qvin, mi PAULE, meos inter junctissime, luxu
Si non magnifico pictos, mea fistula soccos,
Connubiis aptare tuis posset, tamen aptos,
Et satis imbutos placituri melle leporis:
Sed qvia multivagam rarò tetigisse poësin,
214 Sit mihi relligio, menti immutabilis hærens,
Ex quo salvificæ me relligionis amori
Devovi, solitas culti spes exue plectri.
Præteream pelles, vittas cum postibus unctis,
Herculeam Zonam, tædas, velamina, lectum,
Stamina cum fuis, pistillum, vellera, cribrum.
Non asses, lymphas ignesque in limine tactos,
Non hastam, claves, nec far paraphernave dicam.
Rheda procul sit, & olla, nucesque lucerna, camillus,
Hostia feile carens, nec non petulantia verba.
Singula qvæ certo ritu, longæva decenter
In thalami novit festis, adhibere vetustas.
Annulus at velut obscuro ex ferro & sine gemma,
Nubentum digitos circumvestire solebat:
Sic castas condire faces, & dulcia vestri
Fædera onnubij, liceat qvoque simplice voto.
Trans Patrias, trifido donec se gurgite Ripas
Nipticus effundens amnis, sua brachia Vasto
Proluit Oceano, multo qvoque pisce natatus,
Somnifero lambit viridantia prata susurro.

(Vel peregrina juvant si forte, dab[u]ntur & ista)
Niliacum amphibion donec septempace rivo
Gaudet, & immani semper fit corpore major,
Nec prius augmenturn nescit, qvam desinat esse.
Candenti pretiosa Paro sunt Marmora donec,
Et Chinæ lateant ramosa metalla cavernis.
Barbara terrificos donec dabit Africa partus,
Et Siculum Enceladi pondus non deseret ignis.
Vester ad extremam (veniet qvæ tarda) senectam
Cæptus amor crescat, semper juveniliter ardens;
Numinis & magni divino CRESCITE felix
Sit, precor, & pulchrâ faciat vos prole parentes.
Taliter (ut tribus absolvam) clementia cæli,
Fertilitasque Soli vobis sua dona ministrent,
Qvaliter optarem mihimet (neqveo magis) ipsi,
Formosam mihi, si qvando dent sydera Sponsam.

215

✕

122. ANIMA SPHINGIS, In honorem *Viri virtute & eruditione Clarissimi* DNI. GREGORII CHRISTIANI, Scholæ Hafniensis Con-rectoris solertissimi. Cum artium & Philosophiæ Magister crearetur publico ostensa. hafniæ, *Typis Georgii Lamprehti.*

✕ VTile miscentes dulci, figmenta Poetæ
Non frustra recitasse vafrâ de Sphinge putantur.
Ignarum Vulgus fictis sic sæpe doceri
Postulat, & vitijs virtus sufflamen ut addat,
Non præcepta juvant semper data fronte severa.
Troicus Æneas semper non Martia tractat
Preelia: nec semper fert Pergama mente futura.
Gaudet at Actiacos nonnunquam fingere ludos:
Nunc cingit vigili in densis indagine sylvis
Corningerum Cervum: nunc & capit auribus, id qvod
Personat auratâ cythara crinitus Joppas.
Scilicet, immanis fuerit qvod bellua, dicunt,
Virgo sono vultuque, horrendum cætera monstrum,
Præpetibus pennis armatumque ungvibus uncis,
Musarumque movens ænigma è fontibus haustum:
Invadens cunctos itiner Thebana per arva
Captantes: fraudisque ignari corpora vulgi
Fatali tandem lanians crudeliter ungvæ.
Tunc extrema dies, & ineluctabile toti
Mansisset populo fatum, Thebeeque fuissent:
Ni sibi victorem qveesissent, fædere certo
Oblati Sceptri, (Sceptrum nam fortè vacabat.)
Oedipus hine leeso qvamvis pede tardus utroque,
Hanc patriee solus perituræ tollere pestem
Tentat, & indubius caput objectare periclo,
216 (In tantos animos surgit sibi conscia virtus)
Protinus aggreditur, monstrosum & sustinet hostem,
Et cæci latebris eenigmatis ante relectis,
Conficit: & pænam scelerato ex sanguine sumit.
Hinc Sceptrum ex pacto capturus, funera cæsi
Ignavus monstri, dum portat Asellus, ad urbem
Promeritam, populo circum plaudente triumphat,
Sic veteres. Isto verum sub cortice qvænam

Tecta medulla latet? signat quid totaque quæso
Fabula? nempe docebo: *Scientia practica* Sphinx est.
Namque illam species varias subjectaque propter,
Maxima quæ stolidum vulgus miracula credit,
Nomine non vano, *monstrum* vocitare licebit.
Et quia momento nunc huc nunc cursitat illuc:
Nunc mare cæruleum: furvum nunc visit abyssum:
Nunc & ad Astra volat; *pernix* superadditur *ala*.
Eloqviumque heic *voce* notatur, *gratia vultu*:
Indeque formosam hanc, legio numerosa procorum
Penelopen, precibus certant ambire: sed illa
Omnibus elusis operoso stamine, molleis
Facundo soli amplexus pia servat Ulyssi.
Sunt *ungves* ratio nee non dignissima credi
Regula, quævis vaga mens clavis ceu fixa tenetur;
Et nisi *quæsitum* norit deprendere verum,
Scinditur, & varios sentit lacerata dolores.
Confossis pedibus tardo *Victore* docemur,
Judicio pateat lento quod nobile verum:
Precipiti contra dubius sese offerat error.
Hinc celebrem credo Samiee telluris alumnum
Annorum trivijis mandasse silentia septem:
Lubrica preepropero quidquam ne forte juvenus
Judicio statuatur, quod post statuisse pigebit.
Inde *triumphales plausus* leetumque trophæum,
Sunt vigili Studio, Ciarias sudantis ad undas
Condignee laudes, memori quas degener ipsa
Non valet invidiæ rabies, expungere seculo.
Exanime at corpus; pando rudentis aselli
Commissum dorso, signat quod scibile nullum
217 Tam sublime siet, quod non ratione *Magister*
Admotâ, & postquam planè intellexerit ipse,
Ingenijs etiam tardis insculpere possit.

✂ Nunc age Castalidum soboles ò vera Sororum,
Blandarumque nepos Charitum dilecte GREGORI:
Tu mihi victor eris. Te te manet iste triumphus.
Utere sorte tua. Veneranda scientia tota,
Tota tua est. Vicisti & victam tendere palmas,
Purpurei videre patres & tota lycea.
Tantee molis opus digno sed dicere versu,
Non opis est nostræ (fateor,) nec simplice vena
Victoris tentare licet præconia tanti,
In quo nulla potest virtus dubitabilis esse,
Cujus & ipse Maro titulis nihil addere posset.
Ingeminat plausum Tyrios induta colores
Pallados ergo domus, laudes resonareque pleno
Ore tuee gaudet famee Parnassia rupes.
Tolle caput cælo, viridantia & indue sarta
Pollice virginea, divee quæ nexa Camænee
Miserunt; mox & spera meliora daturas.

Hæc ut amoris,
Sie & honoris
Nomine, MAGNO
Ponit AMICO.
A.B.C.f.